

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2022 m. sausio 13 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Priimtinumai – SESV 267 straipsnis – Sąvoka „nacionalinis teismas“ – Advokatų garbės teismas – Dėl advokato pradėtas drausminis tyrimas – Drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimas, kuriuo konstatuojamas drausmės pažeidimo nebuvimas ir nutraukiamas tyrimas – Teisingumo ministro skundas advokatų garbės teismui – Direktyva 2006/123/EB – Paslaugos vidaus rinkoje – 4 straipsnio 6 punktas ir 10 straipsnio 6 dalis – Leidimų išdavimo tvarka – Leidimo panaikinimas – Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis – Netaikymas“

Byloje C-55/20

dėl *Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas, Lenkija) 2020 m. sausio 24 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2020 m. sausio 31 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje, kurią inicijavo

Minister Sprawiedliwości,

dalyvaujant

Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego,

Rzecznik Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kuriį sudaro trečiosios kolegijos pirmininko pareigas einanti antrosios kolegijos pirmininkė A. Prechal (pranešėja), teisėjai J. Passer, F. Biltgen, L. S. Rossi ir N. Wahl,

generalinis advokatas M. Bobek,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

– *Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego*, atstovaujamo R. Hernand ir B. Świączkowski,

* Proceso kalba: lenkų

- Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna,
- Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. K. Bulterman ir J. M. Hoogveld,
- Europos Komisijos, atstovaujamos iš pradžių L. Armati, K. Herrmann, S. L. Kalėdos ir H. Støvlbæk, vėliau L. Armati, K. Herrmann ir S. L. Kalėdos,

susipažinęs su 2021 m. birželio 17 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje (OL L 376, 2006, p. 36) ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Minister Sprawiedliwości* (teisingumo ministras, Lenkija) inicijuotą bylą dėl drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimo, kuriuo nutrauktas tyrimas dėl advokato, konstatavus, kad nepadarytas jam priskiriamas drausmės pažeidimas.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

Direktyva 2006/123

- 3 Direktyvos 2006/123 33 ir 39 konstatuojamosiose dalyse nustatyta:

„(33) Šioje direktyvoje vartojama paslaugų sąvoka apima didelę nuolat besikeičiančios veiklos įvairovę <...>. Šios paslaugos taip pat apima įmonėms ir vartotojams teikiamas paslaugas, pavyzdžiui, konsultacijas teisės ar mokesčių klausimais; <...>

<...>

(39) Leidimų išdavimo tvarkos sąvoka turėtų apimti, *inter alia*, administracines leidimų, licencijų, patvirtinimų arba koncesijų teikimo procedūras, taip pat, norint verstis tam tikra veikla, prievolę būti registruotu profesijos atstovu arba būti įtrauktu į registrą, sąrašą arba duomenų bazę, turėti oficialų kokios nors įstaigos leidimą arba gauti pažymėjimą, patvirtinantį narystę konkrečioje profesinėje organizacijoje. <...>“

- 4 Šios direktyvos 1 straipsnio 5 dalyje nustatyta:

„Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių baudžiamosios teisės normoms. Tačiau valstybės narės negali riboti laisvės teikti paslaugas taikydamos baudžiamosios teisės nuostatas, kurios konkrečiai reglamentuoja ar turi įtakos teisei verstis paslaugų teikimo veikla ar šios veiklos vykdymui, pažeidžiant šioje direktyvoje nustatytas taisykles.“

5 Minėtos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Jeigu šios direktyvos nuostatos prieštarauja kito Bendrijos akto, reglamentuojančio tam tikrus teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar profesijose aspektus, nuostatai, pirmenybė teikiama to kito Bendrijos akto nuostatai, kuri ir taikoma minėtiems sektoriams ar profesijoms. <...>“

6 Tos pačios direktyvos 4 straipsnyje nurodyta:

„Šioje direktyvoje vartojami tokie apibrėžimai:

1) paslauga – tai bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ekonominė veikla, kaip nurodyta [SESV 57] straipsnyje;

<...>

6) leidimų išdavimo tvarka – tai bet kokia procedūra, pagal kurią faktiškai reikalaujama, kad teikėjas arba gavėjas imtųsi priemonių gauti formaliam arba numanomam kompetentingos institucijos sprendimui dėl teisės teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą;

7) reikalavimas – tai bet koks įpareigojimas, draudimas, sąlyga ar apribojimas, numatytas valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose arba pagal teismų praktiką, administracinę praktiką ar profesinių įstaigų taisykles, arba profesinių asociacijų ar kitų profesinių organizacijų kolektyvines taisykles, priimtas šioms naudojantis teisiniu savarankiškumu; <...>

<...>“

7 Direktyvos 2006/123 III skyriaus „Teikėjų įsisteigimo laisvė“ 1 skirsnio „Leidimai“ 9 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Šis skirsnis netaikomas tiems leidimų išdavimo tvarkos aspektams, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuoja kiti Bendrijos dokumentai.“

8 Šio Direktyvos 2006/123 1 skirsnio 10 straipsnio „Leidimo išdavimo sąlygos“ 6 dalyje numatyta:

„Išskyrus sprendimus išduoti leidimą, bet kuris kompetentingų institucijų sprendimas, įskaitant atsisakymą išduoti leidimą ar leidimo panaikinimą, turi būti visapusiškai pagrįsti ir gali būti apskūsti teismuose ar kitose apeliacinėse institucijose.“

9 Direktyvos 2006/123 III skyriaus 2 skirsnyje (jame yra 14 ir 15 straipsniai) reglamentuojami draudžiami arba vertintini reikalavimai, susiję su teise teikti paslaugas ar paslaugų teikimo veiklos vykdymu.

Direktyva 98/5/EB

- 10 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/5/EB, skirtos padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta kvalifikacija (OL L 77, 1998, p. 36; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 3 t., p. 83), 7 konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„kadangi, siekiant šio tikslo, ši direktyva nenustato jokių taisyklių dėl išimtinai vidaus situacijų, o kai ji turi poveikį teisininko profesiją reglamentuojančioms nacionalinėms taisyklėms, šis poveikis yra tik toks, koks būtinas tikslui efektyviai pasiekti; kadangi nepažeidžiami nacionalinės teisės aktai, reglamentuojantys galimybę imtis advokato praktikos ir verstis ja pagal priimančiojoje valstybėje narėje vartojamą profesinį vardą.“

- 11 Minėtos direktyvos 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Šios direktyvos tikslas – padėti teisininkams verstis nuolatine advokato praktika kaip savarankiškai dirbantiems arba pastovų atlyginimą gaunantiems kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje buvo įgyta profesinė kvalifikacija.“

Lenkijos teisė

Advokatūros įstatymas

- 12 1982 m. gegužės 26 d. *Ustawa z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o advokaturze* (Advokatūros įstatymas, *Dz. U.*, Nr. 16, 124 pozicija) su pakeitimais 9 straipsnyje nustatyta:

„1. Advokatūros organai yra šie: Nacionalinis advokatų susirinkimas, Aukščiausioji advokatų taryba, Aukštesnysis garbės teismas, advokatų drausmės pažeidimus tiriantis advokatas ir Aukštesnioji peržiūros komisija.

2. Advokatūros organų nariai gali būti tik advokatai.“

- 13 Šio įstatymo 11 straipsnyje nurodyta:

„1. Rinkimai į advokatūros organus ir vietos advokatūrų organus <...> vyksta slaptu balsavimu dalyvaujant neribotam skaičiui kandidatų.

2. Advokatūros organų ir vietos advokatūrų organų <...> kadencija yra ketveri metai, tačiau jų nariai eina pareigas, kol veikti pradeda naujai išrinkti organai.

<...>

4. 1 dalyje nurodytų organų narius išrinkęs organas gali juos atšaukti iš pareigų prieš pasibaigiant jų kadencijai.

<...>“

14 Minėto įstatymo 39 straipsnyje nustatyta:

„Vietos advokatūros organai yra:

1) vietos advokatų susirinkimas, sudarytas iš savo profesinę veiklą vykdančių advokatų ir kitiems advokatams atstovaujančių asmenų;

<...>

3) garbės teismas;

3a) drausmės pažeidimus tiriantis advokatas;

<...>“

15 To paties įstatymo 40 straipsnyje nurodyta:

„Vietos advokatų susirinkimas turi šiuos įgaliojimus:

<...>

2) renka advokatūros pirmininką, garbės teismo pirmininką, drausmės pažeidimus tiriantį advokatą <...>, taip pat garbės teismo <...> narius ir pakaitinius narius <...>;

<...>“

16 Advokatūros įstatymo 51 straipsnyje nustatyta:

„1. Garbės teismą sudaro pirmininkas, pirmininko pavaduotojas, nariai ir pakaitiniai nariai.

2. Sprendimus priima trijų narių sudėties garbės teismas.“

17 Šio įstatymo 58 straipsnyje nurodyta:

„Aukščiausioji advokatų taryba turi šiuos įgaliojimus:

<...>

13) nuo pareigų nušalina vietos advokatūros organų ir advokatų kolegijų organų narius (išskyrus garbės teismų narius), jeigu jie pažeidė pagrindines pareigas, ir kreipiasi į kompetentingas institucijas dėl jų atšaukimo iš pareigų;

<...>“

18 Minėto įstatymo 80 straipsnyje nurodyta:

„Advokatams <...> taikomos drausminės nuobaudos už veiksmus, prieštaraujančius teisei, profesinės etikos principams ar profesiniam orumui, taip pat už profesinių pareigų pažeidimą <...>“

19 To paties įstatymo 81 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Drausminės nuobaudos yra tokios:

- 1) įspėjimas;
- 2) papeikimas;
- 3) bauda;
- 4) teisės užsiimti profesine veikla sustabdymas nuo trijų mėnesių iki penkerių metų;
- 5) *panaikinta*
- 6) pašalinimas iš advokatūros.“

20 Advokatūros įstatymo 82 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Pašalinimas iš advokatūros reiškia išbraukimą iš advokatų sąrašo be teisės kreiptis dėl pakartotinio įrašymo į tą sąrašą 10 metų nuo tos dienos, kai įsigaliojo sprendimas dėl pašalinimo iš advokatūros.“

21 Šio įstatymo 88a straipsnio 1 ir 4 dalyse nurodyta:

„1. Apie sprendimus ir nutartis nutraukti drausminę procedūrą kartu su motyvais pranešama savo iniciatyva bylos šalims ir teisingumo ministru.“

<...>

4. Bylos šalys ir teisingumo ministras turi teisę pateikti apeliacinį skundą dėl sprendimų ir nutarčių nutraukti drausminę procedūrą per 14 dienų nuo sprendimo ar nutarties kartu su motyvais kopijos ir informacijos apie apeliacinio skundo pateikimo terminą ir tvarką įteikimo dienos.“

22 Minėto įstatymo 89 straipsnio 1 dalyje nurodyta:

„Garbės teismas, priimdamas sprendimus, yra visiškai nepriklausomas.“

23 To paties įstatymo 91 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta:

„2. Garbės teismas visas bylas, išskyrus <...> skundus dėl drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimo nepradėti drausminės procedūros arba ją nutraukti, nagrinėja pirmąja instancija.

3. Aukštesnysis garbės teismas nagrinėja:

- 1) kaip antrosios instancijos teismas – bylas, kurias pirmąja instancija nagrinėjo garbės teismas;

<...>“

24 Advokatūros įstatymo 91a straipsnio 1 dalis suformuluota taip:

„Bylos šalys, teisingumo ministras, ombudsmenas ir Aukščiausiosios advokatų tarybos pirmininkas gali [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pateikti kasacinį skundą dėl antrąja instancija priimtų Aukštesniojo garbės teismo sprendimų.“

25 Šio įstatymo 91b straipsnyje nustatyta:

„Kasacinis skundas gali būti pateiktas dėl akivaizdaus teisės pažeidimo ir akivaizdžiai neproporcingos drausminės nuobaudos.“

26 Minėto įstatymo 91c straipsnyje nurodyta:

„Kasacinis skundas [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pateikiamas per Aukštesnį garbės teismą per 30 dienų nuo sprendimo kartu su motyvais įteikimo dienos.“

27 Advokatūros įstatymo 95n straipsnyje nustatyta:

„Šio įstatymo nereglamentuojamais klausimais drausminėms procedūroms atitinkamai taikomos šios nuostatos:

1) *Kodeks postępowania karnego* (Baudžiamojo proceso kodeksas);

<...>“

Baudžiamojo proceso kodeksas

28 Baudžiamojo proceso kodekso 100 straipsnio 8 dalyje nustatyta:

„Paskelbus arba įteikus sprendimą ar nutartį, bylos šalys informuojamos apie teisę pateikti apeliacinį skundą, apskundimo terminą ir tvarką arba apie tai, kad sprendimas ar nutartis neskundžiami.“

29 Šio kodekso 521 straipsnyje numatyta:

„[*Prokurator Generalny* (generalinis prokuroras)] ir [*Rzecznik Praw Obywatelskich* (ombudsmenas)] gali pateikti kasacinį skundą dėl bet kokio įsiteisėjusio teismo sprendimo nutraukti procedūrą.“

30 Minėto kodekso 525 straipsnyje nustatyta:

„1. Kasatorius kasacinį skundą [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)] pateikia per apeliacinės instancijos teismą.

2. 521 straipsnyje nurodytu atveju kasacinis skundas pateikiamas tiesiogiai [*Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas)].“

Prokuratūros įstatymas

- 31 2016 m. sausio 28 d. *Ustawa z dnia 28 stycznia 2016 r. – Prawo o prokuraturze* (Prokuratūros įstatymas, *Dz. U.*, 2016, 177 pozicija) 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Generalinio prokuroro pareigos yra aukščiausios pareigos prokuratūroje. Generalinio prokuroro pareigas eina teisingumo ministras. <...>“

Aukščiausiojo Teismo įstatymas

- 32 Pagal 2017 m. gruodžio 8 d. *Ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym* (Aukščiausiojo Teismo įstatymas, *Dz. U.*, 2018, 5 pozicija), *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sudarytas iš įvairių kolegijų, tarp jų baudžiamųjų bylų kolegijos ir drausmės bylų kolegijos.
- 33 Pagal šio įstatymo 24 straipsnį *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijos jurisdikcijai priskirtos, be kita ko, bylos, nagrinėjamos pagal Baudžiamojo proceso kodeksą, ir kitos bylos, kurioms taikomos šio kodekso nuostatos.
- 34 Pagal minėto įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunkčio pirmą įtrauką *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegijos jurisdikcijai priskirtos, be kita ko, bylos dėl drausminių procedūrų, vykdomų pagal Advokatūros įstatymą.

Sąd Najwyższy (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų ir drausmės bylų kolegijų jurisprudencija

- 35 *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijos jurisprudencijoje ir teisės doktrinoje iki šiol laikomasi pozicijos, kad generalinis prokuroras ir ombudsmenas neturi teisės apskusti advokatų garbės teismo sprendimų, kuriais patvirtinamas drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimas nepradėti drausminio tyrimo. Tas teismas šiuo klausimu mano, kad Advokatūros įstatymas visapusiškai reglamentuoja kasacinio skundo priimtinumą ir kad dėl to pagal šio įstatymo 95n straipsnį Baudžiamojo proceso kodekso 521 straipsnis netaikytinas.
- 36 Vis dėlto 2019 m. lapkričio 27 d. sprendime *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegija laikėsi priešingos pozicijos: ji nusprendė, kad Baudžiamojo proceso kodekso 521 straipsnis taikomas tokiems advokatų garbės teismo sprendimams, todėl pripažino priimtiniu generalinio prokuroro pateiktą kasacinį skundą dėl *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas, Lenkija) nutarties, kuria patvirtintas drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimas nutraukti drausminį tyrimą dėl atitinkamo advokato.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 37 2017 m. liepos 20 d. raštu *Prokurator Krajowy – Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego* (valstybės prokuroras – generalinio prokuroro pirmasis pavaduotojas, Lenkija; toliau – valstybės prokuroras) paprašė *Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų drausmės pažeidimus tiriantis advokatas, Lenkija; toliau – drausmės pažeidimus tiriantis advokatas) pradėti drausminę procedūrą dėl advokato R. G., nes jis tam tikrais viešais pareiškimais peržengė advokatų saviraiškos laisvės ribas ir padarė drausmės pažeidimą, šiais pareiškimais grasindamas teisingumo ministrui.

- 38 2017 m. lapkričio 7 d. sprendimu drausmės pažeidimus tiriantis advokatas atsisakė pradėti šį drausminį tyrimą. Valstybės prokurorui pateikus skundą, 2018 m. gegužės 23 d. *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) nutartimi šis sprendimas buvo panaikintas, todėl byla perduota tirti iš naujo drausmės pažeidimus tiriančiam advokatui. 2018 m. birželio 18 d. sprendimu drausmės pažeidimus tiriantis advokatas pradėjo drausminį tyrimą dėl advokato R. G.; jis buvo nutrauktas 2018 m. lapkričio 28 d. sprendimu, kuriame konstatuota, kad suinteresuotasis asmuo nepadarė drausmės pažeidimo. Teisingumo ministru ir valstybės prokurorui pateikus skundus, 2019 m. birželio 13 d. *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) panaikino šį drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimą ir dar kartą jam perdavė bylą.
- 39 2019 m. rugpjūčio 8 d. sprendimu drausmės pažeidimus tiriantis advokatas dar kartą nutraukė drausminį tyrimą, konstatavęs, kad nenustatyta aplinkybių, atitinkančių advokato R. G. drausmės pažeidimo požymius. *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) šiuo metu nagrinėja teisingumo ministro skundą dėl nurodyto sprendimo.
- 40 Tokiomis aplinkybėmis *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) pirmiausia nurodo manantis, jog atitinka visus reikalavimus, kad jį būtų galima laikyti teismu, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, todėl pagrįstai gali kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą.
- 41 *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) visų pirma siekia išsiaiškinti, ar Chartijos 47 straipsnis taikytinas vykstant tokiai procedūrai, kaip pagrindinėje byloje. Šio teismo teigimu, jis būtų taikomas tuo atveju, jeigu būtų nuspręsta, kad ši procedūra susijusi su įrašymo į advokatų sąrašą tvarka, t. y. kaip nurodė tas teismas, leidimų išdavimo tvarka, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 6 punktą ir jos III skyrių, nes ši procedūra tam tikru atveju gali pasibaigti tuo, kad atitinkamas advokatas bus pašalintas iš advokatūros ir išbrauktas iš advokatų sąrašo. Iš tiesų toks išbraukimas reiškia leidimo panaikinimą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos 10 straipsnio 6 dalį.
- 42 Jeigu Chartijos 47 straipsnis būtų taikomas vykstant pagrindinėje byloje nagrinėjamai procedūrai, *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) įvairiais aspektais taip pat kyla klausimas dėl šios nuostatos aiškinimo.
- 43 Pirma, tas teismas pažymi, kad jeigu apeliacinis skundas dėl sprendimo, kurį jis turi priimti pagrindinėje byloje, būtų priimtinas, pagal Aukščiausiojo Teismo įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunkčio pirmą įtrauką jurisdikciją nagrinėti šį skundą turėtų *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegija. Vis dėlto, kaip matyti iš šio teismo 2019 m. gruodžio 5 d. sprendimo, priimto po to, kai buvo priimtas 2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimas *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylų kolegijos nepriklausomumas)* (C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982), ta kolegija nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį.
- 44 Šiomis aplinkybėmis *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas), kuris, priėmęs sprendimą pagrindinėje byloje, turės pranešti šalims apie galimybę pateikti skundą dėl šio sprendimo, siekia sužinoti, ar šiuo atveju jis turės netaikyti Aukščiausiojo Teismo įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punkto b papunkčio pirmos įtraukos ir atitinkamai pranešti toms šalims apie galimybę pateikti apeliacinį skundą *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijai. Be to, jeigu toks apeliacinis skundas iš

tikrųjų būtų pateiktas, šis garbės teismas siekia sužinoti, ar tokiu atveju jis turės perduoti šį skundą *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijai, o ne šio teismo drausmės bylų kolegijai.

- 45 Antra, *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) kyla klausimas, ar tuo atveju, jei turės pranešti šalims apie tai, kad dėl sprendimo, kurį ateityje priims, yra ar nėra pateiktas skundas, jis prireikus turės neatsižvelgti į šio sprendimo 36 punkte nurodytą *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegijos jurisprudenciją, pagal kurią tokiose bylose, kaip nagrinėjama pagrindinė byla, generalinis prokuroras turi teisę pateikti apeliacinį skundą, ir šiuo klausimu turės laikytis šio sprendimo 35 punkte nurodytos to teismo baudžiamųjų bylų kolegijos suformuotos jurisprudencijos, pagal kurią toks skundas neleidžiamas.
- 46 Trečia, *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) pažymi, kad jo nagrinėjamą skundą pateikė teisingumo ministras. Vis dėlto viena iš aplinkybių, dėl kurių *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) minėtame 2019 m. gruodžio 5 d. sprendime pripažino, kad šio teismo drausmės bylų kolegija nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tik buvo šios kolegijos priklausomumas nuo vykdomosios valdžios ir teisingumo ministro daroma įtaka jos sudėčiai. Tokiomis aplinkybėmis šis garbės teismas laikosi nuomonės, kad net jeigu atsižvelgdamas į Teisingumo Teismo atsakymus į šio sprendimo 44 ir 45 punktuose pateiktus klausimus nuspręstų, kad apeliacinis skundas neleidžiamas ir kad visi galimi skundai dėl tokio apeliacinio skundo atmetimo turi būti perduoti *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijai, išliks pavojus, kad toks teisingumo ministro, kaip generalinio prokuroro, pateiktas apeliacinis skundas *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegijai bus pripažintas priimtiniu ir šios kolegijos išnagrinėtas. Atsižvelgiant į tai, minėtam garbės teismui kyla klausimas, ar siekdamas užkirsti kelią tokiai galimybei jis gali pagrįstai nepriimti sprendimo dėl šiuo metu jo nagrinėjamo skundo.
- 47 Tokiomis aplinkybėmis *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:
- „1. Ar procedūrai dėl advokatų ir teisininkų užsieniečių, įrašytų į advokatų sąrašą, drausminės atsakomybės, per kurią advokatui, be kita ko, gali būti skiriama pinigine bauda, sustabdyta jo profesinė veikla arba jis gali būti išbrauktas iš advokatų sąrašo, o teisininkui užsieniečiui gali būti skirta pinigine bauda, sustabdyta jo teisė teikti teisinę pagalbą arba uždrausta ją teikti Lenkijos Respublikoje, taikomas [Direktyvos 2006/123] III skyrius ir visų pirma jos 10 straipsnio 6 dalis? Jeigu atsakymas į šį klausimą būtų teigiamas, ar nurodytai procedūrai, vykdomai advokatų garbės teismuose, kurių sprendimai negali būti skundžiami nacionaliniams teismams arba jie gali būti skundžiami tik ypatingąja tvarka, t. y. paduodant kasacinį skundą *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas), taikoma [Chartija], visų pirma jos 47 straipsnis, įskaitant tada, kai visi reikšmingi bylos elementai apsiriboja tik viena valstybe nare?
 2. Ar tuo atveju, kai pirmajame klausime nurodytoje procedūroje jurisdikciją nagrinėti kasacinį skundą dėl advokatų garbės teismo sprendimo ar nutarties arba skundą dėl atsisakymo priimti tokį kasacinį skundą remiantis taikomomis nacionalinės teisės nuostatomis turi institucija, kuri, remiantis 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendime <...> pateiktu vertinimu, nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, advokatų garbės teismas turi netaikyti nacionalinės

teisės nuostatų, kuriose įtvirtinta tokios institucijos jurisdikcija, ir perduoti tokį kasacinį skundą arba skundą nagrinėti teisminei institucijai, kuri turėtų jurisdikciją, jeigu tam nekliudytų minėtos nuostatos?

3. Ar tuo atveju, kai pirmajame klausime nurodytoje procedūroje kasacinio skundo dėl advokatų garbės teismo sprendimo ar nutarties, remiantis šio teismo pozicija, neturi teisės paduoti nei generalinis prokuroras, nei ombudsmenas, ir tokia pozicija:
- prieštarauja pozicijai, kurią 2019 m. lapkričio 27 d. sprendime <...> išreiškė septynių teisėjų *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegija, t. y. institucija, kuri pagal galiojančias nacionalinės teisės nuostatas turi jurisdikciją nagrinėti skundą dėl sprendimo atsisakyti priimti kasacinį skundą, bet kuri, advokatų garbės teismo vertinimu, atitinkančiu 2019 m. gruodžio 5 d. *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) sprendime <...> pateiktą vertinimą, nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį;
 - tačiau atitinka *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijos, t. y. teisminės institucijos, kuri turėtų jurisdikciją nagrinėti tokį skundą, jeigu to jai nedraustų minėtos nuostatos, anksčiau išreikštą poziciją,

advokatų garbės teismas gali (o gal privalo) neatsižvelgti į *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegijos išreikštą poziciją?

4. Jeigu trečiajame klausime nurodytu atveju advokatų garbės teismui yra pateiktas nagrinėti teisingumo ministro skundas ir:
- vienas iš veiksmų, kurie, remiantis 2019 m. gruodžio 5 d. sprendime <...> *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) pateiktu vertinimu (jam pritaria advokatų garbės teismas), suteikia pagrindą teigti, kad *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegija, t. y. institucija, nurodyta trečiojo klausimo a punkte, nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal Chartijos 47 straipsnį, yra vykdomosios valdžios, įskaitant teisingumo ministrą, įtaka šios kolegijos sudėčiai;
 - generalinio prokuroro, kuris, remiantis *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) drausmės bylų kolegijos, t. y. institucijos, nurodytos trečiojo klausimo a punkte, pozicija, turėtų turėti teisę paduoti kasacinį skundą, bet kuris, remiantis *Sąd Najwyższy* (Aukščiausiasis Teismas) baudžiamųjų bylų kolegijos, t. y. institucijos, nurodytos trečiojo klausimo b punkte, ir advokatų garbės teismo pozicija, tokios teisės neturi, pareigas eina būtent teisingumo ministras,

šis advokatų garbės teismas turi palikti tokį skundą nenagrinėtą, jeigu tik taip gali užtikrinti, kad procedūra atitiktų Chartijos 47 straipsnį, ir visų pirma neleisti, kad šioje procedūroje dalyvautų institucija, kuri nėra nepriklausomas ir nešališkas teismas, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą?“

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinum

- 48 Valstybės prokuroras ir Lenkijos vyriausybė mano, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) nėra teismas, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį.

- 49 Šiuo klausimu Lenkijos vyriausybė teigia, kad, viena vertus, pagal Lenkijos Konstitucijos 17 straipsnio 1 dalį toks garbės teismas, spręsdamas dėl suinteresuotųjų asmenų elgesio atitikties profesinės etikos taisyklėms, turi užtikrinti tinkamą advokato profesinės veiklos vykdymą, tačiau jis, kaip teismas, nevykdo teisingumo Lenkijos Respublikos vardu, kaip tai suprantama pagal šios Konstitucijos 179 straipsnį.
- 50 Kita vertus, šis garbės teismas neatitinka Teisingumo Teismo jurisprudencijoje įtvirtinto nepriklausomumo reikalavimo. Pirma, kadangi toks subjektas nėra teismas, kaip tai suprantama pagal Lenkijos Konstituciją, jam taip pat netaikomos nepriklausomumo garantijos, kurios Konstitucijoje numatytos tik teismams.
- 51 Antra, šis garbės teismas nėra apsaugotas nuo netiesioginės išorinės įtakos, galinčios lemti jo sprendimus, nes pagal Advokatūros įstatymo 40 straipsnio 2 punktą jo narius renka vietos advokatūros susirinkimas, todėl jie turi priimti sprendimus drausmės bylose dėl kolegų, kurių palaikymo sulaukė buvo išrinkti ir kurie vėliau gali kelis kartus pratęsti jų kadenciją.
- 52 Trečia, kaip matyti iš Advokatūros įstatymo 11 straipsnio 4 dalies, šie nariai gali būti atšaukti iš pareigų prieš pasibaigiant kadencijai juos išrinkusio organo sprendimu, todėl jie neturi nepašalinamumo garantijos.
- 53 Valstybės prokuroras savo ruožtu mano, kad institucija turi būti kvalifikuojama kaip teismas, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, atsižvelgiant į visas konkrečias aplinkybes, įskaitant nagrinėjamos bylos dalyką ir atitinkamos institucijos padėtį bei funkcijas nacionalinėje teisinėje sistemoje. Taigi profesinę veiklą vykdančių asmenų garbės teismai gali būti laikomi tokiais teismu tik su sąlyga, kad vykdo valstybei priskirtas funkcijas, be kita ko, sprendžia dėl teisės vykdyti tam tikrą profesinę veiklą. Vis dėlto, atsižvelgiant į pagrindinės bylos dalyką ir dabartinę drausminės procedūros stadiją, nagrinėjamu atveju *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) nėra toks teismas. Iš tiesų, kadangi drausmės pažeidimus tiriantis advokatas nepriėmė sprendimo, kuriuo advokatas R. G. būtų kaltinamas padaręs drausmės pažeidimą, šis garbės teismas neturi nagrinėti pagal rungimosi principą bylos dėl šio asmens drausminės atsakomybės, taigi, ir dėl jo teisės vykdyti profesinę veiklą; jis tik turi patikrinti šio drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimo nutraukti drausminį tyrimą pagrįstumą.
- 54 Šiuo klausimu iš suformuotos jurisprudencijos matyti, jog tam, kad įvertintų, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija yra „teismas“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, taigi, ir tam, kad įvertintų, ar ji turi teisę pagal šią nuostatą pateikti Teisingumo Teismui prašymą priimti prejudicinį sprendimą, Teisingumo Teismas atsižvelgia į aplinkybių visumą, t. y. į tai, ar institucija yra įsteigta pagal įstatymus, ar ji nuolatinė, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar procesas joje yra grindžiamas rungimosi principu, ar ji taiko teisės normas ir yra nepriklausoma (2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 51 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 55 Vis dėlto dėl rungimosi principu grindžiamo proceso prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme pažymėtina, kad pagal SESV 267 straipsnį procesas, per kurį kreipiamasi į Teisingumo Teismą, nesusietas su sąlyga, kad jis turi būti grindžiamas tokiu principu. Kita vertus, iš šios nuostatos matyti, kad nacionaliniai teismai gali kreiptis į Teisingumo Teismą tik nagrinėdami ginčą ir turėdami priimti sprendimą pagal teismo pobūdžio sprendimui priimti

skirtą procesą (2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Cartesio*, C-210/06, EU:C:2008:723, 56 punktas ir 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Governo della Repubblica italiana (Italijos taikos teisėjų statusas)*, C-658/18, EU:C:2020:572, 63 punktas).

- 56 Atsižvelgiant į *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) nurodytas Advokatūros įstatymo nuostatas, nagrinėjamu atveju visų pirma akivaizdu, kad ši institucija atitinka šiuos kriterijus: ji įsteigta pagal įstatymus, yra nuolatinė, jos jurisdikcija yra privaloma ir ji taiko teisės normas.
- 57 Be to, dėl valstybės prokuroro abejonių, susijusių su *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) funkcijomis pagrindinės bylos aplinkybėmis, konstatuotina, kad ši institucija turi priimti sprendimą jos nagrinėjamoje byloje pagal teismo pobūdžio sprendimui priimti skirtą procesą, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 55 punkte nurodytą jurisprudenciją.
- 58 Iš tiesų iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą teiginių matyti, kad teisingumo ministras pateikė minėtam garbės teismui skundą dėl sprendimo, kuriuo drausmės pažeidimus tiriantis advokatas nusprendė nutraukti dėl advokato pradėtą drausminį tyrimą, ir kad išnagrinėjęs tokį skundą šis garbės teismas gali, be kita ko, panaikinti tą sprendimą ir tokiu atveju perduoti bylą tirti iš naujo šiam drausmės pažeidimus tiriančiam advokatui.
- 59 Iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad sąlygos, kuriomis Teisingumo Teismas įgyvendina jurisdikciją prejudicinių sprendimų srityje, nepriklauso nuo nacionaliniuose teismuose vykstančio proceso pobūdžio ir tikslo. SESV 267 straipsnyje daroma nuoroda į sprendimą, kurį turi priimti nacionalinis teismas, tačiau nenumatyta specialios nuo šio sprendimo pobūdžio priklausančios procedūros (2021 m. spalio 6 d. Sprendimo *W.Ż. (Aukščiausiojo Teismo išimtinės kontrolės ir viešųjų reikalų kolegija – Skyrimas)*, C-487/19, EU:C:2021:798, 83 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 60 Galiausiai dėl Lenkijos vyriausybės pateiktų argumentų, pirma, pažymėtina, jog tai, kad advokatų garbės teismai nėra teismai, kaip tai suprantama pagal Lenkijos Konstitucijos 179 straipsnį, nereiškia, kad tokios institucijos negali būti laikomos „teismais“, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį. Iš tiesų, kaip matyti iš suformuotos jurisprudencijos, tai, ar institucija yra teismas, kaip tai suprantama pagal šią Sąjungos teisės nuostatą, yra tik su Sąjungos teise susijęs klausimas (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 51 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 61 Be to, Teisingumo Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad profesinės organizacijos, be kita ko, tokios, kurios turi kompetenciją advokatų atžvilgiu, gali būti laikomos teismais, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį, jeigu atitinka šio sprendimo 54 ir 55 punktuose nurodytoje jurisprudencijoje įtvirtintus reikalavimus (žr., be kita ko, 2010 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Koller*, C-118/09, EU:C:2010:805, 22 ir 23 punktus ir 2014 m. liepos 17 d. Sprendimo *Torresi*, C-58/13 ir C-59/13, EU:C:2014:2088, 17, 19 ir 30 punktus).
- 62 Antra, dėl sąlygos, susijusios su prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusios institucijos nepriklausomumu, primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją ši sąlyga yra būtina tam, kad tinkamai veiktų teismų bendradarbiavimo sistema, kurią įgyvendina SESV 267 straipsnyje numatytas kreipimosi dėl prejudicinio sprendimo priėmimo mechanizmas; šis mechanizmas gali

būti inicijuotas tik Sąjungos teisę taikančios institucijos, kuri, be kita ko, atitinka šį nepriklausomumo kriterijų (šiuo klausimu žr. 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 63 Remiantis Teisingumo Teismo jurisprudencija, sąvoka „nepriklausomumas“ apima du aspektus. Pirmasis, išorinis, aspektas suponuoja, kad atitinkama institucija savo funkcijas vykdo visiškai autonomiškai, jos nesaisto jokie hierarchijos ar pavaldumo ryšiai, ji negauna jokių nurodymų ar įpareigojimų, taigi yra apsaugota nuo išorinio poveikio ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jos narių nepriklausomam sprendimų priėmimui ir turėti įtakos jų sprendimams (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 121 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 57 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 64 Antrasis, vidinis, aspektas susijęs su sąvoka „nešališkumas“ ir reikalauja vienodo nešališkumo bylos šalių ir jų atitinkamų interesų, susijusių su šios bylos dalyku, atžvilgiu. Šis aspektas reikalauja objektyvumo ir jokio suinteresuotumo bylos baigtimi nebuvimo, išskyrus, kad ginčas būtų išspręstas griežtai laikantis teisės normų (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 122 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 61 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 65 Būtinybė užtikrinti nepriklausomumą ir nešališkumą susijusi su reikalavimu, kad egzistuotų taisyklės, be kita ko, dėl teismo sudėties, jo narių skyrimo, įgaliojimų trukmės ir nusišalinimo, nušalinimo ir atšaukimo priežasčių, kad teisės subjektams nekiltų jokių pagrįstų abejonių dėl to, ar šiam teismui nedaro įtakos išorės veiksniai, ir dėl jo neutralumo, kai susikerta interesai (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 123 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 63 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 66 Visų pirma ši būtina teisėjų laisvė nuo bet kokio išorinio poveikio ar spaudimo reikalauja, kaip ne kartą yra priminęs Teisingumo Teismas, tam tikrų garantijų, padedančių apsaugoti asmenis, kuriems pavesta užduotis priimti teismo sprendimus, kaip antai nepašalinamumo garantijos (2019 m. birželio 24 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)*, C-619/18, EU:C:2019:531, 75 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 58 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 67 Teisingumo Teismas taip pat konstatavo, kad šio sprendimo 65 punkte nurodytos taisyklės pirmiausia turi leisti užkirsti kelią ne tik bet kokiai tiesioginei įtakai, daromai teikiant nurodymus, bet ir netiesioginei įtakai, galinčiai pakreipti atitinkamų teisėjų sprendimus kuria nors linkme (2019 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *A. K. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo drausmės bylą kolegijos nepriklausomumas)*, C-585/18, C-624/18 ir C-625/18, EU:C:2019:982, 125 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 68 Dėl *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) pažymėtina, pirma, kad, kaip numatyta Advokatūros įstatymo 89 straipsnyje, advokatų garbės teismai, priimdami sprendimus drausmės bylose, yra „visiškai nepriklausomi“.

- 69 Antra, negalima pritarti Lenkijos vyriausybės teiginiui, kad aplinkybė, jog tokio garbės teismo narius renka visi į atitinkamą advokatų sąrašą įrašyti advokatai, ir tai, kad šie advokatai ateityje gali juos perrinkti, kelia abejonių dėl minėto garbės teismo gebėjimo nešališkai priimti sprendimus jo nagrinėjamos drausmės byloje.
- 70 Iš tiesų atitinkamos vietos advokatūros advokatų garbės teismo narių išrinkimo ar perrinkimo aktai (atsižvelgiant, be kita ko, į tai, kad jie priimami kolegialiai), kuriuos priima į šios advokatūros advokatų sąrašą įrašyti advokatai, t. y. kaip matyti iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusios institucijos paaiškinimų, apie 5 500 Varšuvos advokatūrai priklausančių advokatų, negali kelti abejonių dėl taip išrinktų narių nepriklausomumo ir nešališkumo, jeigu jie, siekdami užtikrinti viešąjį interesą, priima sprendimą dėl advokato profesinės etikos pažeidimo, kurį galėjo padaryti kuris nors į šį sąrašą įrašytas advokatas.
- 71 Trečia, aplinkybė, kad Advokatūros įstatymo 11 straipsnio 4 dalyje numatyta, jog advokatūros organų ir vietos advokatūros organų narius išrinkęs organas gali juos atšaukti iš pareigų prieš pasibaigiant jų kadencijai, nagrinėjamu atveju taip pat nekelia abejonių dėl *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) nepriklausomumo.
- 72 Šiuo klausimu, kaip primena Lenkijos vyriausybė, Teisingumo Teismas dėl Ispanijos *Tribunales Económico-Administrativos* (ekonominių ir administracinių bylų teismai) neseniai nusprendė, kad jų narių atšaukimo tvarka nėra įtvirtinta konkretaus teisės akto aiškiose normose, jiems taikomos tik bendros administracinės teisės normos, visų pirma – valstybės tarnautojų pagrindinis statusas, todėl šių narių atšaukimas nėra apribotas, kaip to reikalaujama pagal nepašalinamumo principą, tam tikrais išimtiniais atvejais, grindžiamais teisėtais ir privalomaisiais pagrindais, pateisinančiais tokios priemonės priėmimą. Tuo remdamasis Teisingumo Teismas padarė išvadą, kad nagrinėjamuose nacionalinės teisės aktuose neužtikrinama šių institucijų narių apsauga nuo išorinio spaudimo, dėl kurio galima būtų suabejoti jų nepriklausomumu, ir kad tokia sistema veiksmingai neužkerta kelio vykdomajai valdžiai daryti spaudimą tokiems nariams, todėl tokios institucijos negali būti laikomos teismais, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį (2020 m. sausio 21 d. Sprendimo *Banco de Santander*, C-274/14, EU:C:2020:17, 66–69 punktai).
- 73 Vis dėlto nagrinėjamu atveju pažymėtina, pirma, kad advokatų garbės teismams pavesta vykdyti itin specifinę teisminę funkciją, nes iš esmės jie turi užtikrinti, kad atitinkamos profesinės organizacijos nariai laikytųsi profesinės etikos taisyklių, konkrečiai įtvirtintų siekiant nustatyti teisės verstis advokato profesine veikla ribas, ir prireikus skirti sankcijas tiems nariams, kurie pažeidžia šias taisykles.
- 74 Tokiomis aplinkybėmis tai, kad atitinkamos profesinės organizacijos savivaldos institucija gali atšaukti tokio garbės teismo narius, iš principo nereiškia, kad sudaromos sąlygos iš išorės daryti spaudimą šiai profesinei organizacijai arba kaip nors tiesiogiai ar netiesiogiai kištis į jos veiklą ir taip sutrikdyti šiam garbės teismui patikėtos teisminės funkcijos vykdymą.
- 75 Antra, iš *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) atsakymų į įvairius Teisingumo Teismo jam pateiktus klausimus, viena vertus, matyti, kad nors Advokatūros įstatymo 58 straipsnio 13 punkte numatyta, jog tik Aukščiausioji advokatų taryba turi įgaliojimus prašyti kompetentingų institucijų atšaukti iš pareigų advokatūros organų narius, toje nuostatoje aiškiai įtvirtinta tokios taisyklės išimtis, taikoma garbės teismų nariams. *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) teigimu, tuo remiantis darytina išvada, kad Aukščiausioji advokatų taryba negali pateikti tokio prašymo atšaukti garbės teismo narį nepasibaigus jo kadencijai.

- 76 Kita vertus, iš tų atsakymų matyti, kad Varšuvos advokatų visuotinis susirinkimas niekada nepasinaudojo Advokatūros įstatymo 11 straipsnio 4 dalimi suteiktais įgaliojimais dėl atšaukimo iš pareigų ir kad ši nuostata laikytina nereikšminga, o tai, be kita ko, patvirtina aplinkybė, kad Advokatūros reglamente nėra jokios nuostatos, kurioje būtų patikslintos materialinės ar procedūrinės sąlygos, kuriomis būtų galima konkrečiai įgyvendinti pagal tą nuostatą teoriškai suteiktą galimybę.
- 77 Kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 52 ir 53 punktuose, iš šių įvairių atsakymų matyti, kad, kiek tai susiję su galimybe atšaukti iš pareigų *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) narius, Advokatūros įstatymo 11 straipsnio 4 dalis niekada nebuvo veiksminga ir niekada nebuvo konkrečiai taikoma.
- 78 Trečia, dar reikia patikslinti, kad vien tai, jog vietos advokatūros visuotiniam susirinkimui, kaip kolegialiam organui, kurį sudaro visi į atitinkamos advokatūros advokatų sąrašą įrašyti advokatai, t. y. kaip buvo pažymėta, apie 5 500 Varšuvos advokatūros narių, gali tekti tam tikromis materialinėmis ir procedūrinėmis sąlygomis, kurias šiuo atveju dar reikėtų nustatyti, įgyvendinti įgaliojimus dėl minėtos advokatūros advokatų garbės teismo nario atšaukimo iš pareigų, negali sukelti rimtų abejonių dėl tokio nario ar paties šio teismo nepriklausomumo vykdant teisminę veiklą pažeidimo.
- 79 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad *Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie* (Varšuvos advokatų garbės teismas) atitinka keliamus reikalavimus, kad jį būtų galima laikyti teismu, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį. Tuo remiantis darytina išvada, kad šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra priimtinas.

Dėl pirmojo klausimo

- 80 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji lemia Chartijos 47 straipsnio taikymą procedūrai dėl viešosios valdžios institucijos skundo advokatų garbės teismui, kuriuo prašoma panaikinti drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimą nutraukti dėl advokato pradėtą tyrimą, konstatavus, kad nepadarytas jam priskiriamas drausmės pažeidimas, ir, panaikinus šį sprendimą, perduoti bylą šiam drausmės pažeidimus tiriančiam advokatui.

Dėl priimtinumų

- 81 Lenkijos vyriausybė ginčija pirmojo klausimo priimtinumą, motyvuodama tuo, kad Direktyva 2006/123 netaikytina pagrindinėje byloje. Šiuo klausimu ši vyriausybė teigia, pirma, kad pagrindinėje byloje nagrinėjama išimtinai vidaus situacija, antra, kad Direktyva 98/5 yra *lex specialis*, todėl ji, o ne Direktyva 2006/123, turi būti taikoma, trečia, kad tik įrašymas į advokatų sąrašą patenka į šioje direktyvoje numatytos leidimų išdavimo tvarkos taikymo sritį ir kad toks įrašymas į šį sąrašą arba išbraukimas iš jo nėra pagrindinės bylos nagrinėjimo dalykas, ir, ketvirta, kad drausminės procedūros panašios į baudžiamąjį procesą, todėl, kaip ir šis procesas, nepatenka į tos direktyvos taikymo sritį, kaip numatyta jos 1 straipsnio 5 dalyje.
- 82 Lenkijos vyriausybės teigimu, nagrinėjamu atveju Chartijos 47 straipsnis taip pat netaikytinas, nes nėra jokios situacijos, kai įgyvendinama Sąjungos teisė, kaip tai suprantama pagal Chartijos 51 straipsnio 1 dalį, ir kad Europos Sąjunga bet kuriuo atveju neturi kompetencijos dėl procedūrų ir skundų drausminės atsakomybės srityje.

- 83 Vis dėlto dėl šių įvairių aspektų konstatuotina, pirma, kad Lenkijos vyriausybės pateikti argumentai iš esmės susiję su Sąjungos teisės nuostata, dėl kurių pateiktas pirmasis klausimas, taikymo sritimi ir apimtimi, taigi, ir jų aiškinimu. Tokie su pateikto klausimo esme susiję argumentai iš esmės negali lemti šio klausimo nepriimtino (pagal analogiją žr. 2021 m. kovo 2 d. Sprendimo *A.B. ir kt. (Aukščiausiojo Teismo teisėjų skyrimas – Skundas)*, C-824/18, EU:C:2021:153, 80 punktą).
- 84 Antra, atmestinas ir prieštaravimas, grindžiamas tuo, kad advokatams taikomų drausminių taisyklių ir procedūrų nustatymas priklauso išimtinai valstybių narių kompetencijai. Iš tiesų, net jeigu tokia išimtinė kompetencija būtų nustatyta, vis dėlto, kaip matyti iš Teisingumo Teismo suformuotos jurisprudencijos, valstybės narės, įgyvendindamos tokią kompetenciją, privalėtų laikytis iš Sąjungos teisės kylančių įsipareigojimų (pagal analogiją žr. 2019 m. birželio 24 d. Sprendimo *Komisija / Lenkija (Aukščiausiojo Teismo nepriklausomumas)*, C-619/18, EU:C:2019:531, 52 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 85 Valstybės prokuroras savo ruožtu teigia, kad pirmasis klausimas buvo pateiktas tik kaip būtinoji sąlyga antrajam–ketvirtajam klausimams suformuluoti. Kadangi šie kiti trys klausimai yra nepriimtini, atsakymas į pirmąjį klausimą nebūtų naudingas sprendžiant ginčą pagrindinėje byloje, taigi jis negali būti laikomas būtinu tam, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas galėtų priimti savo sprendimą, kaip tai suprantama pagal SESV 267 straipsnį.
- 86 Vis dėlto konstatuotina, kad pirmasis klausimas kelia Sąjungos teisės aiškinimo sunkumų, susijusių su pagrindinės bylos dalyku, be to, kaip pažymėjo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, į jį reikia atsakyti pirmiau nei į kitus tris pateiktus klausimus. Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas mano, kad pirmąjį klausimą reikia nagrinėti atsižvelgiant į loginę seką, kuria prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jam pateikė įvairius klausimus.
- 87 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmasis klausimas yra priimtinas.

Dėl esmės

- 88 Dėl visos Direktyvos 2006/123 ir jos 10 straipsnio 6 dalies, dėl kurios konkrečiai pateiktas pirmasis klausimas, taikymo primintina, pirma, kad, kaip matyti iš šios direktyvos 33 konstatuojamosios dalies, paslaugos, kurioms taikoma ši direktyva, apima, be kita ko, konsultacijas teisės klausimais. Be to, remiantis tos direktyvos 4 straipsnio 1 punktu, šioje direktyvoje paslauga – tai bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį atliekama ekonominė veikla, kaip nurodyta SESV 57 straipsnyje. Taigi akivaizdu, kad advokatų teikiamos teisinės paslaugos patenka į tos direktyvos dalykinę taikymo sritį.
- 89 Antra, dėl prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusių teismo pirmajame klausime nurodytos aplinkybės, kad pagrindinė byla *a priori* susijusi su išimtinai vidaus situacija, nes neatrodo, kad ji būtų susijusi su advokatų įsisteigimo laisve ar laisve teikti paslaugas, kaip tai suprantama atitinkamai pagal SESV 49–55 ir 56–62 straipsnius, pakanka priminti, jog tokia aplinkybė nereiškia, kad netaikomos Direktyvos 2006/123 III skyriaus nuostatos, taigi, ir jos 10 straipsnis. Iš tiesų, kaip matyti iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos, šio III skyriaus nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad jos taikomos ir situacijai, kurios visos reikšmingos aplinkybės susijusios tik su viena valstybe nare (2018 m. sausio 30 d. Sprendimo *X ir Visser*, C-360/15 ir C-31/16, EU:C:2018:44, 110 punktas).

- 90 Trečia, dėl Lenkijos vyriausybės argumento, kad nagrinėjamu atveju Direktyvos 2006/123 nuostatų negalima taikyti, nes pirmenybė teiktina Direktyvos 98/5, kaip *lex specialis*, nuostatomis, primintina, kad Direktyvos 2006/123 3 straipsnio 1 dalyje tik numatyta, kad jeigu šios direktyvos nuostatos prieštarauja kito Sąjungos akto, reglamentuojančio specifinius teisės teikti paslaugą ar vykdyti paslaugos teikimo veiklą konkrečiuose sektoriuose ar profesijose aspektus, nuostatai, pirmenybė teikiama to kito Sąjungos akto nuostatai, kuri ir taikoma šiems konkrečioms sektoriams ar profesijoms.
- 91 Šiuo klausimu konstatuotina, kad, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 77, 78, 80 ir 81 punktuose, Direktyva 98/5 netaikoma advokatui, kuris, kaip ir advokatas R. G., nėra įgijęs profesinės kvalifikacijos kitoje valstybėje narėje nei Lenkijos Respublika ir nėra pasinaudojęs SESV 49 straipsnyje garantuojama teise į įsisteigimo laisvę, kad įsisteigtų pastarojoje valstybėje narėje kaip advokatas. Vadinasi, esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, negali kilti jokio prieštaravimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 3 straipsnio 1 dalį, tarp šios direktyvos ir Direktyvos 98/5 nuostatų.
- 92 Be to, kadangi Direktyva 98/5 tokiomis aplinkybėmis netaikytina, Direktyvos 2006/123 9 straipsnio 3 dalis, kurioje numatyta, kad šios direktyvos III skyriaus 1 skirsnis netaikomas tiems leidimų išdavimo tvarkos aspektams, kuriuos tiesiogiai ar netiesiogiai reglamentuoja kiti Sąjungos teisės aktai, nagrinėjamu atveju neturi jokios reikšmės.
- 93 Ketvirta, dėl Lenkijos vyriausybės teiginio, kad pagal analogiją Direktyvos 2006/123 nuostatos netaikytinos drausminėms procedūroms dėl to, kad šios direktyvos 1 straipsnio 5 dalyje nurodyta, jog ta direktyva, laikantis tam tikrų išlygų, neturi įtakos valstybių narių baudžiamosios teisės normoms, pakanka konstatuoti, kad ši nuostata nesuponuoja, kad dėl valstybių narių baudžiamosios teisės normų nustatyta išimtinė tvarka taip pat turėtų būti taikoma profesinės drausmės taisyklėms.
- 94 Be to, šiuo klausimu pažymėtina, jog įvairios Direktyvos 2006/123 nuostatos, atvirkščiai, rodo, kad drausmines procedūras reglamentuojančios nuostatos negali būti vertinamos panašiai kaip šios direktyvos 1 straipsnio 5 dalyje numatytos valstybių narių baudžiamosios teisės normos. Taigi, pavyzdžiui, sąvoka „reikalavimas“, kuriai, kaip matyti iš Direktyvos 2006/123 14 ir 15 straipsnių, šioje direktyvoje, visų pirma jos III skyriuje, tenka svarbus kompleksinis vaidmuo, šios direktyvos 4 straipsnio 7 punkte apibrėžta kaip apimanti, be kita ko, bet kokią įpareigojimą, draudimą, sąlygą ar apribojimą, numatytą „profesinių įstaigų taisyklėse“, priimtose naudojantis teisiniu savarankiškumu.
- 95 Atsižvelgiant į visus pirma išdėstytus patikslinimus, penkta, dėl galimo Direktyvos 2006/123 10 straipsnio „Leidimo išdavimo sąlygos“ 6 dalies taikymo nagrinėjamu atveju primintina, kad šioje nuostatoje nurodyta, kad bet kuris kompetentingų institucijų sprendimas, įskaitant atsisakymą išduoti leidimą ar leidimo panaikinimą, turi būti visapusiškai pagrįsti ir gali būti apskūsti teismuose ar kitose apeliacinėse institucijose.
- 96 Šiuo klausimu pabrėžtina, kad Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 6 punkte leidimų išdavimo tvarka apibrėžiama kaip bet kokia procedūra, pagal kurią faktiškai reikalaujama, kad teikėjas arba gavėjas imtųsi priemonių gauti formaliam arba numanomam kompetentingos institucijos sprendimui dėl teisės teikti paslaugas ar vykdyti paslaugų teikimo veiklą.

- 97 Tad neabejotina, kad teisės aktai, pagal kuriuos advokato veiklai vykdyti taikomas reikalavimas būti iš anksto įrašytam į advokatų sąrašą ir dėl to suinteresuotieji asmenys turi laikytis procedūros, pagal kurią jie įpareigojami imtis veiksmų kompetentingoje institucijoje, kad ši išduotų oficialų aktą, leidžiantį jiems užsiimti šia veikla, įtvirtina leidimų išdavimo tvarką, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 6 punktą ir III skyrių (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 47, 49, 51 ir 52 punktus). Be to, tai aiškiai patvirtina šios direktyvos 39 konstatuojamoji dalis, pagal kurią sąvoka „leidimų išdavimo tvarka“, be kita ko, apima, „norint verstis tam tikra veikla, prievolę būti registruotu profesijos atstovu“.
- 98 „Leidimų išdavimo tvarka“, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2006/123 4 straipsnio 6 punktą, skiriasi nuo šios direktyvos 4 straipsnio 7 punkte įtvirtinto „reikalavimo“, apimančio, be kita ko, bet kokią įpareigojimą, draudimą, sąlygą ar apribojimą, numatytą valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose arba profesinių įstaigų taisyklėse, priimtose naudojantis teisiniu savarankiškumu (šiuo klausimu žr. 2020 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Cali Apartments*, C-724/18 ir C-727/18, EU:C:2020:743, 48 ir 49 punktus). Dėl to tokioms profesinėms įstaigoms būdingos drausminės taisyklės yra ne normos, suteikiančios teisę verstis atitinkama profesine veikla, patvirtinamą šią veiklą leidžiančiu kompetentingos institucijos oficialiu aktu, o „reikalavimai“, susiję su pačiu šios veiklos vykdymu, kurie iš principo nepatenka į tokios leidimų išdavimo tvarkos taikymo sritį.
- 99 Be to, reikia pripažinti, kad viešosios valdžios institucijos sprendimas, kuriuo nurodoma išbraukti iš advokatų sąrašo, iš principo yra „leidimo panaikinimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 6 dalį. Vadinas, kaip pažymi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, tokiu leidimo panaikinimu, be kita ko, laikytinas pagal Advokatūros įstatymo 81 straipsnio 1 dalį priimtas sprendimas dėl drausminės nuobaudos skyrimo, kuriuo advokatas pašalinamas iš advokatūros. Iš tiesų, kaip matyti iš šio įstatymo 82 straipsnio 2 dalies, toks sprendimas dėl pašalinimo reiškia išbraukimą iš advokatų sąrašo be teisės kreiptis dėl pakartotinio įrašymo į šį sąrašą 10 metų nuo tos dienos, kai įsigaliojo sprendimas dėl pašalinimo iš advokatūros.
- 100 Vis dėlto šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip nurodo Lenkijos ir Nyderlandų vyriausybės bei Europos Komisija, dėl šiuo metu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme nagrinėjamo skundo negali būti priimtas toks sprendimas pašalinti advokatą iš advokatūros, kuris taip pat reikštų, kad suinteresuotasis asmuo išbraukiamas iš advokatų sąrašo, taigi, ir panaikinamas leidimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 6 dalį.
- 101 Iš tiesų iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą teiginių matyti, kad pagrindinė byla susijusi su teisingumo ministro pateiktu skundu dėl sprendimo, kuriame drausmės pažeidimus tiriantis advokatas, atlikęs išankstinį tyrimą, nusprendė visiškai kitaip, t. y. kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo kreiptis į kompetentingą instituciją dėl drausminio tyrimo pradėjimo ir pagal tokį kreipimąsi priimti sprendimą dėl drausminės nuobaudos – pašalinimo iš advokatūros – skyrimo. Iš šių teiginių taip pat matyti, kad pagal pagrindinės bylos procesines aplinkybes sprendimu, kurį turi priimti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, toks skundas gali būti tik arba atmestas, arba patenkintas (šiuo atveju byla būtų perduota tirti iš naujo drausmės pažeidimus tiriančiam advokatui).
- 102 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad, pirma, šiuo metu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme vykstanti procedūra negali būti užbaigta skiriant advokatui drausminę nuobaudą, įskaitant galimą jo pašalinimą iš advokatūros, ir, antra, ši procedūra, susijusi išimtinai

su drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimu netraukti tokio advokato drausminėn atsakomybėn, vyksta tarp šio drausmės pažeidimus tiriančio advokato ir teisingumo ministro, o atitinkamas advokatas savo ruožtu šioje stadijoje nėra nei drausminėn atsakomybėn traukiamas asmuo, nei tos procedūros šalis.

- 103 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 6 dalis netaikoma šiuo metu susiklosčiusiomis pagrindinės bylos procesinėmis aplinkybėmis. Tad šiomis aplinkybėmis ši nuostata taip pat negali lemti Chartijos 47 straipsnio taikymo.
- 104 Dėl Chartijos 47 straipsnio primintina, kad šia nuostata dar kartą patvirtintas veiksmingos teisminės gynybos principas ir įtvirtinta, jog bet kuris asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, buvo pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynimą teisme (2021 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, 40 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 105 Taigi šios teisės pripažinimas konkrečiu atveju, kaip matyti iš Chartijos 47 straipsnio pirmos pastraipos, reiškia, kad asmuo, kuris ja remiasi, remiasi ir Sąjungos teisės užtikrinamomis teisėmis ar laisvėmis (2021 m. balandžio 20 d. Sprendimo *Repubblika*, C-896/19, EU:C:2021:311, 41 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 106 Vis dėlto iš nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateiktos informacijos nematyti, kad dabartinėmis pagrindinės bylos aplinkybėmis advokatas R. G., kuris šioje stadijoje nėra šios bylos šalis, galėtų remtis Sąjungos teisėje jam suteikta tam tikra teise, nes, kaip jau nurodyta, nagrinėjamu atveju visų pirma negali būti taikoma Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 6 dalis.
- 107 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti: Direktyvos 2006/123 10 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji nelemia Chartijos 47 straipsnio taikymo procedūrai dėl viešosios valdžios institucijos skundo advokatų garbės teismui, kuriuo prašoma panaikinti drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimą nutraukti dėl advokato pradėtą tyrimą, konstatavus, kad nepadarytas jam priskiriamas drausmės pažeidimas, ir, panaikinus šį sprendimą, perduoti bylą šiam drausmės pažeidimus tiriančiam advokatui.

Dėl antrojo–ketvirtojo klausimų

- 108 Atsižvelgiant į atsakymą į pirmąjį klausimą, nereikia nagrinėti antrojo–ketvirtojo klausimų, kuriuos prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pateikė tik tuo atveju, jeigu iš atsakymo į pirmąjį klausimą būtų matyti, kad Chartijos 47 straipsnis taikytinas pagrindinės bylos aplinkybėmis.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 109 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje 10 straipsnio 6 dalis turi būti aiškinama taip, kad ji nelemia Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio taikymo procedūrai dėl viešosios valdžios institucijos skundo advokatų garbės teismui, kuriuo prašoma panaikinti drausmės pažeidimus tiriančio advokato sprendimą nutraukti dėl advokato pradėtą tyrimą, konstatavus, kad nepadarytas jam priskiriamas drausmės pažeidimas, ir, panaikinus šį sprendimą, perduoti bylą šiam drausmės pažeidimus tiriančiam advokatui.

Parašai.